

DOBYTÍ OLYMPU

Dračice 2023

Den 1. – sobota 1. 7. 2023

Utekl rok a jsme tu zas. Přivítal nás bůh Zeus se svou ženou Hérrou a všemi svými dětmi. Po dlouhém loučení s rodiči, kteří nás opravdu ale opravdu nechtěli opustit, jsme propadli do otroctví všech bohů. Zeus nás svolal na nástup, kde jsme ukázali své elegantní, kreativní a krásné kostýmy. Poté co si Zeus všiml, že máma lepší kostýmy než on, tak nám dal práci na zbytek dne. Vykopala se božská vsakovačka, postavilo se volejbalové hřiště na naší boží dólíkové hoře Olymp, které se bleskovou rychlostí hned využilo, a zastřešila se naše ultra nová, super nabušená, brutálně vychytaná, luxusní polní kuchyňka. Poté co jsme doobdivovali naší boží ultra novou, super nabušenou, brutálně vychytanou, luxusní polní kuchyňku jsme si vyčistili zoubky a šli spinkat do svých měkkých postýlek.

P.S.: Kráska a Zvíře si konečně vybojovali svoji jedničku, ale to by nebyla Eší, aby si to neudělala po svém.

Dobrou noc

Týna, Nela, Simča, Agina, Zvíře, Jirka, Eliška, (a trochu Bc. Adam)

Den 2. – neděle 2. 7. 2023

Po krásné první noci nás probudil bůh Poseidon (Kreklík). Po úžasné rozcvičce, kterou vedl Zvíře, se všichni těšili na Jiříkův běh. Za odměnu nás čekala tradiční nedělní snídaně vánočka s kakaem. Čekal nás nástup, po kterém se začal stavět táborák, škrábat brambory a započala rekonstrukce naší starší ale za to šíleně vymakaný, ultra nabušený, brutálně krásný a bytelný lávky. Během stavění lávky a táboráku nás čekala naše první etapa na jednotlivce. Hra se odehrávala na kopci, kde jsme si hráli na Denisu. Jako by toho nebylo málo, tak jsme byli znovu záúkolováni. Po přečtení prologu většina pochopila, že si má každý postavit vlastní oltář a týmově postavit nosítka pro bohyni Afroditu. Při stloukávání prstů nás svolal k obědu bůh Zeus se svou ženou. K obědu byly tradiční vepřové kostky s brambůrkami a s božím okurkovým salátem. Při poledním klidu někteří z nás dodělávali své dřevěné výtvořky a někteří zase opět spali. Odpoledne jsme se vydali na etapu po okolí. I když Jiřina vyrazil jako první, tak dorazil také první, ale z druhého konce (opět nezklamal). Když se konečně Jirka vrátil mohli jsme si vyzkoušet razit mince a někteří z nás byli z otroka povýšeni. Až do večere se všichni zapojili do míčových her. Po večeri jsme se všichni odebrali k táboráku, kde jsme si všichni společně zazpívali krásné písničky a obnovili si celotáborový řád z roku 2005. Pak už jsme si jen vyčistili zoubky a šli jsme spinkat do svých měkkých postýlek.

P.S.: K sváče na odpolední etapu jsme dostali šíleně naládovanou housku se ŠUNKOU.

P.P.S.: Byla šunka!!!

P.P.P.S.: Opravdu byla šunka!!!!

Dobrou šunkovou noc vám přeje

Týna, Eliška, Jirka, Agina, Síma, Zvíře a možná i Nela

Den 3. – pondělí 3. 7. 2023

Kaliméra! Dnes ráno nás probudila se svým úsměvem Eší. Reprášek hrál, Eší se smála a děti mávaly sluníčku. Velký úsměv na tváři nám vykouzlilo medomáslo (konečně ho nedělal Jiřík) a čaj. Během nástupu nám Eší oznámila, že se dnes zúčastníme olympijských her. Nastoupila vlajková četa a vyvěsila vlajku a paní Agina se snažila zapálit posvátný oheň. Z dopolední kvalifikace se někteří z nás (všichni) pobojovali do finálových kol Héra her. Abychom se kvalifikovali museli jsme ze sebe vydat nejlepší výkony v těchto hrách: hod kladivem, běh těžkooděnců, hod oštěpem a diskem, běh (k latrínám), překážkový běh, řev trubačů, skok daleký, lukostřelba a umění. Po dlouhém a náročném dopoledni nás zachránila skvělá čína od našich zamilovaných bohů. Po náročném obědě jsme se těšili, že si konečně odpočineme, ALE museli naplnit své oltáře obětmi. Potom už jsme si konečně mohli oddychnout. Zhruba po dvou hodinách zevlování nás opět znovu svolala Eší, abychom dokončili to, co jsme dopoledne začali. Ti nejlepší (všichni) se v superfinále poprali o první místo. Naší odměnou za Héra hry byla pískovna, a proto jsme se všichni opravdu šíleně ale šíleně snažili dokončit jednotlivá kola co nejdříve [až na Zvířeho, který potřeboval kola navíc, aby porazil Jirku (což se mu ale stejně nepovedlo)]. Po ukončení a vyhlášení výsledků jsme se převlékli do plavek a utíkali na pískovnu. HURÁÁÁÁÁ!!! Pískovna byla fajnová, ale studená a mokrá. Zpáteční cestu jsme si zpříjemnili zastávkou u Čmuchala. Naší supr zastávku u Čmuchala přerušil Hanz s Tomášem a vyrazili jsme směr tábor, kde už na nás čekaly Eliška, Bára a Vanda, které nás strašně rády viděly. Naše radostné setkání přerušil Šíša se svou supr úžasnou rybičkovou pomazánkou z dračického tuňáka. Po dlouhém a namáhavém boji, asi s pěti tácy tohoto úžasného pokrmu, jsme se dokutáleli do hangáru, abychom předvedli své umělecké výkony a tím tak konečně ukončili Héra hry. Protože jsme museli spálit kalorie z večere tak jsme si zahráli ping-pong, volleyball a malý fotbal. Pak už jsme si jen vyčistili zoubky a šli jsme spinkat do svých měkkých postýlek.

P.S.: Kreklíku jídlo do stanu nepatří (porušuješ táborový řád).

P.P.S.: Rudo do rozštěpu nemáš daleko, to bude asi tou tvou oblíbenou rybičkovou pomazánkou.

P.P.P.S.: Zoo je nejlepší v hodu talířem.

Dobrou noc vám přeje

Týna, Eliška, Agina, Zvíře, Jirka a Síma

Den 4. – úterý 4. 7. 2023

Dnešní budíček vedl Adam, který měl velmi zajímavý způsob rozcvičování. Hladová břítka po ránu nám nasýtil chléb se vším, a ještě s něčím. Po této luxusní snídani nás svolal Adam až na druhý pokus, protože se mu po ránu asi nechtělo moc křičet. Mysleli jsme si, že dnes bude odpočinkový den, ale Kreklík opět nezklamal. Připravil si pro nás zajímavou epatičku, při které jsme museli zastavit potopu. Z přírodních materiálů jsme museli vytvořit koryto, ve kterém jsme museli přepravit vodu do ešusu. Všechno šlo skvěle do té doby, než jsme začali lít vodu a zjistili, že teče přesně tam, kam nemá. Od této úžasné etapičky nás naštěstí zachránil oběd. K obědu měly být koblížky, ale než jsme se jich dočkali zahřáli jsme se naší božskou kulajdou. Když jsme se po pauze konečně dočkali, okamžitě jsme se na koblížky vrhli, ale ani jeden z nich nepřežil. Velkou zásluhu na tom měli tyto dva bojovníci Zvíře a Jára, přičemž se Jára ani nezpotil a s klidem si dal 23 koblížků (Zvíře umřel už na 20). po krátkém odpoledním klidu jsme se museli opět navrátit (dokutálet) k nedokončené etapě. Božstvo se nad námi nakonec smilovalo a zkrátilo trať o polovinu. Ale i tak někteří z nás nebyli schopni potopu zastavit. Nemohli jsme si ani oddechnout a Kreklík nám oznámil, že nás čeká menší procházka. Byli jsme rozděleni do nových týmů, z kterých byli někteří nadšeni a někteří zdrceni. Dostali jsme mapu s vyznačenými body, na kterých byly umístěny útržky papírků obsahující části přísloví související s Řeckem, které jsme měli doplnit. Mezitím co my se brodili řekami, překonávali ostružiny, bloudili lesy a smažili se na sluníčku, malý si užívaly pohodu a osvěžení pískovny. Všechny týmy se dokázaly vrátit do půl osmé, ale jako první se překvapivě vrátil tým Aničky, ve kterém byl Jiřík (stejně byli poslední). Dvě minuty před koncem limitu se vrátil poslední tým, který jen tak tak stihl poslední buřty na ohni. Bohové vyslyšeli naše prosby a konečně nás vzali do sprch k Čechalům. Všichni jsme už zase krásně voněli, a dokonce i Síma. K večeru se zahrály míčové hry, rozdaly se bodíky, vyčistily zoubčky a utíkali jsme do hajan.

P.S.: Zvíře úspěšně vyhodil všech dvacet koblížků do řeky.

P.P.S.: Konečně se nám vrátil Lux.

P.P.P.S.: Eliška má lalůček.

P.P.P.P.S.: Prosba je od slova prosit, takže laskavě nepišťte prozbu.

Dobrou noc vám přeji

Agina, Týna, Anička, Eliška, Zvíře, Bc. Adam, Bc. Eší, Bc. Kamča, budoucí soudce Mgr. Lux

Den 5. – středa 5. 7. 2023

Tuten den se o rychlobudíčkorozcvičku postaral tuten Lux. Jelikož byl Lux po včerejším comebacku velice unavený vstávali jsme o dobrou dlouhou půl hodinu později. Z tohoto důvodu jsme snídani nedali šanci přežít. Nástup byl taky vyvedeně povedený a mohl se tak zapojit do soutěže o nejtípnější nástup tábora, ale stále vede Bc. Adam. Jelikož se naše tři medúzy (Eší, Verča a Beruška)

musely ještě připravit a nalíčit na následující etapičku, která začínala až v 10:00, dostali jsme svačinu dřív (byl to jogurt s borůvkami od malých). Naše KONEČNĚ krásně nalíčené medúzy se schovaly do lesa a my se postupně vydali na stezku smrti. Mezitím co většina z nás zkameněla v lese, ti zbylí chytřejší hráli ping-pong a stříleli z kuličkovky. Tuto etapu však přerušila výborná rajska, kvůli které se sem dokutáleli i naši zkamenělci z lesa. Po luxusním obědě jsme si ani nemohli odpočinout a frčeli jsme si na našich božských kolech prohlédnout si záchranářské věci (a pořádný hasičský stříkačky) na Rapšach. Když už jsme tam byli tak jsme si začutali a hned potom jsme zafandili hasičům kteří nám předvedli skvělý útok, kterého se účastnili i někteří naši táborníci (Janča, Otík, Mates, Martin S.). Jakmile došla voda v nádrži, tak jsme se vrhli zpátky na hřiště abychom dohráli druhý poločas ve fotbale. Po namáhavém zápase jsme raněné dotáhli ke kolům a vyrazili jsme zpátky do tábora. Hned jak jsme se zpocením vrátili, tak jsme usoudili, že bude nejlepší jít se opláchnout do pískovny. Ale to by nebyl Kubíček, aby si nezapomněl plavečky (Zvířátko se koupalo v trenkách). Fofrovali jsme zpět protože na nás čekal ale supr luxusní brutálně šíleně ultra mega brutálně najetej BURŤGULÁŠ!!! Po krátkém odpočinku ve stanu a po odpočívajícím ping-pongu nás čekala méně odpočívající epatyčka. Všichni jsme doufali, že je Tomáš dobře pojištěný, protože při naší epatyčce jsme Tomáše nosili na našich ultra mega supr brutálně postavených, ne už tak pevných, nosítkách. Potom co Tomáš přežil všechny nosítka, tak jsme dostali pozdější odpolední klid. Jako každý večer se zase hrála nějaká míčová superhra. Míčovou superhru vypl Lux, který nás zavolal na svůj opět komedický nástup. Odpískalo se, odřepovalo se, pobavili jsme se, zazpívali jsme Vandě, která slavila 11 narozeniny, a utíkali jsme do spacáku spinkat.

P.S.: V Praze mozek nemozkuje.

P.P.S.: Jirko, proč jsi to tedy dělal?

P.P.P.S.: Eší si zavzpomínala na svá dětská léta a zajezdila si zase na odrážedle.

P.P.P.P.S.: Koblih se dokutálel a zachránil Eší.

Dobrou noc vám přeji

Týna, Anča, Agina, Eliška Zvíře a Jiřík

Den 6. – čtvrtek 6. 7. 2023

Kanikuly! Kanikuly! Pořádná písnička k ranní spartské rozcvičce. K snídani byla brutálně ukrutně dobrá sýrová pomazánka. Po nástupu se pár z nás šlo podívat do lesa za medúzami. Někteří byli pověřeni učit ostatní, kteří jim byli přiděleni, šifry. Když se poslední zkameněliny vrátily z lesa do tábora, žádná svačina nás nečekala. Museli jsme tedy počkat až na oběd, ke kterému byl smažák! Dnes jsme měli o trošku hodně dlouhý delší nejdelší hodinu v našem životě. Po dlouhý, delší, nejdelší hodině jsme obnovovali a objevovali města starověkého Řecka, kterých bylo opravdu, ale vážně opravdu 18 (vid' Denčo). Etapa spočívala v tom, že jsme museli jednoho člena týmu nést na nosítkách

korytem řeky (bez vody). Aby tý vody nebylo málo, tak nám Hanz s Tomášem a Verčou vymysleli další hru ve vodě. Od této etapy nás zachránila svačina v podobě melounu, perníku a supr borůvkového koláče od Simči mamky. Po výborné svačině nás přijeli navštívit koníci, o kterých jsme se dozvěděli pár nových zajímavostí. Koníci odklusali a Šiša nás svolal na předčasný nástup (všichni jsme se divili), protože jsme přáli našemu Kájovi k jeho krásným skoro kulatým narozeninám. Pak už se tradičně hrály míčové a míčkové hry. Druhým nástupem se ukončil den, vyčistili jsme si zoubky a utíkali jsme spinkat.

P.S.: Zapomněli jsme, že jsme večeřeli. Sedm táců asi nestačilo.

P.P.S.: Dávejte pozor, když běháte v lese, válí se tam berušky (viď Týno).

P.P.P.S.: Náš Jiříček se po 10 letech začal učit šifry (to ti bylo platný, jsi tu naposled).

P.P.P.P.S.: Rudo už by si měl ve svém věku umět rozpoznat strany.

Dobrou noc vám přeji

Týna, Agina, Jirka, Eliška Zvíře, Verča, Beruška, Anička a možná i světluška

Den 7. – pátek 7. 7. 2023

Čus bus cyklovýlete. Today [tudej] nás vzbudila Kamča, která nás vzbudila přesně v 8 hodin, i přestože v noci byla noční etapa. Celý den odstartovala běhavá, moc běhavá rozcvička, ale nakonec to zachránila skvělá snídaně chleba s nutellou a čaj, který byl hned pryč. Poté nás Kreklík svolal do lesa. Byli jsme rozděleni do nových týmů, ve kterých jsme měli ukázat své vědomosti v šifrách (ukázalo se, že ne všichni učitelé včera učili). Všichni jsme byli vděční za meloun, který nám jako svačinu přinesla Verča až nahoru na kopec, jelikož jsme celou dobu seděli na sluníčku. Kupodivu jsme etapu všichni ukončili (někteří až po svačině). Téměř okamžitě následoval oběd, přesně řečeno kuře na paprice s knedlíkem. Nebylo nám dopřáno ani odpoledního klidu a už jsme vyráželi na slíbený cyklovýlet. Rozdělili jsme se do skupin podle rychlosti a byl nám představen nový člen vedení: „Ahoj Ráďo!“ Později se ukázalo, že to na kole opravdu VELICE umí. Hned poté jsme vyrazili. Jeli jsme přes: Klikov, Prasečák, Žabinec, Brůdek, Lutová, Chlum, Nová Huť, Františkov a Paris. Po cestě moc zastávek nebylo, pokud nepočítáme 2 hospody a etapu na Nové Hutě. Měli jsme si udělat procházku po okolí a sesbírat útržky šifer. Jiřík opět zazmatkoval a šel to dvakrát. Už jsme si mysleli, že do tábora dorazíme v pořádku, když Eda 2.0 spadl z kola a Kájina mohla praktikovat své zkušenosti. Tak už jsme konečně obrátili svá kola zpět do tábora (díky tomu sešlo i z Kreklíkovi druhé etapy). Po příjezdu do tábora se se šly holky osprchovat k Čechalům, kluci a malí se osprchovali v místním nebeském vodotrysku. Přes večerní „polední“ klid jsme zkoušeli své scénky na zítřejší táborák a hráli ping-pong. Vyčistili jsme si zoubky a šli jsme spinkat.

P.S.: Jiřík chce být psychopat (psycholog).

P.P.S.: Přijela Terka a Koblih.

Dobrou noc vám přeji

Týna, Anička, Eliška, Nela, Jiřík, Simča (dneska voní)

Den 8. – sobota 8. 7. 2023

Krásné (jiné pro Jirku) dobré ráno! Dnešní snídaně se skládala z chleba s marmeládou a čaje. Celé dopoledne jsme vytuňovali naše scénky k večernímu táboráku a připravovali hranici na podpal. I přes veškerou dřinu nám nebyla dopřána ani nejmenší svačina. Jenom Hanz s Tomášem nám dopoledne ještě stihli vymyslet další naprosto nechápavou etapu. Museli jsme jako naprostý pitomci dopravit duši (pneumatiku) na kopec a zpátky ve zbroji (v tý helmě nebylo vůbec nic vidět). Ještě, než jsme stihli umřít hlady správil nás Zeus prostým zvoláním oběd. Podávaly se božské nitě po dračičku. Tentokrát jsme si odpolední klid opravdu (ne)užili, protože bylo horko jako pra*e. Po opravdu (ne)užitém poledním klidu nás čekala další etapička. V okolí tábora nás čekaly různé úkoly, které jsme museli společně v týmech plnit. Všichni jsme chvátali na pískovnu (ne všichni tento nápad uvítali). Poprvé za celý tábor jsme s sebou vzali i padleboard, na kterém si všichni užili nejvíc zábavy. Z pískovny jsme rychle spěchali zpátky do tábora doladit ještě naše scénky. Energii na trénování jsme načerpali ze skvělé, naprosto boží kuřecí nudlové polévky. V nejnevhodnější chvíli nás Šiša svolal k táboráku. Oheň ohňoval, písničky se písničkovaly a scénky se scénkovaly. Nebyl závěrečný nástup, tudíž den stále trvá a trvá a trvá ...

P.S.: Je to Tu opravdu Kreklíkózní.

P.P.S.: Stále čekáme až skončí tento den (už jen půlhodiny do půlnoci a den oficiálně skončí).

P.P.P.S.: Mám od pánbíčka boky jako skříň (supr výkon bratrů Havlů).

P.P.P.P. ... S.: Stále čekáme.

Dobrou noc

Týna, Eliška, Jiřík, Zvíře, Anička

Den 9. – neděle 9. 7. 2023

Nedělní ráno byla pecka,
vzbudila nás totiž naše Lucka.

Jen sluníčko jsme pozdravili

a na zoubky se vypravili.

Vánočka s kakaem byla jako vždy,
rozzářila naše úsměvy.

Dnešní etapa složitá byla
puzzle na louce nám rozházela.

Ve vedru jsme běhali

a obrázek skládali.

Vedro bylo jako pra*e,

Edovi se něco stalo, zase.

Melounek nás osvěžil,
na další etapu připravil
a taky velmi potěšil.

Vedoucí nám nevěřili,
pro jídlo nás vypravili.

Všude možné běhali jsme,

co jsme mohli, přinesli jsme.
Všechny řízečky jsme spapali,
žádné velbloudy a krokodýli žít nenechali.
Pod stromem se leželo
a klackama se házelo.
Bodíky se tam rozdávaly
ze dvou dnů se sesbíraly.
Plno nových týmů bylo,
na hydru se vyrazilo.
Na Herakla jsme si hráli,
sani hlavy upálili.
Slunce hezky pařilo,
na pískovnu se vyrazilo.
Lidí jako sr*ček bylo,
nicméně nás to nezastavilo.
Plno epat splnili jsme,
do tábora sotva došli jsme.

P.S.: Kreklík je boží, snad příště, Eší.

Dnešní hostina vyšla tak tajně
asi jako bagr v koupelně (omlouváme se
představivost už neměli jsme).
Než hostina začala,
Eší vše fotit musela.
Do kostýmů nás přinutili,
aby nás na hostinu pustili.
Jídla pití hodně bylo,
a božstvo nás obsloužilo.
Pupky jsme si natláskali,
a ke hrám se odkutáleli.
Bylo nám dobře do té doby,
než nám Lucka zkazila hry.
Nástup bohužel zapískala,
na zoubky nás odeslala.
Přejeme všem dobrou noc,
ať vás štípou blešky celou noc. ♥

Eliška, Týna, Anička, Zvíře a Jirka

Den 10. – pondělí 10. 7. 2023

Dobré Homi ráno. Otřesná rozcvička, která z nás málem vytřásla duši, byla řízená neřízenou střelou Nelou. Tahle rozcvička se fakt podobala skoro vojenskému cvičení. Z toho důvodu jsme všichni ocenili snídani i když byla na prd. (Naučte se prosím mazat chleby, hlavně máslem). Na Homi nástupu nám bylo oznámeno, že musíme nasbírat bojůvky. Když jsme dostali rozchod, **Eší** nás svolala na dokončení etapy ze včerejška. Děcka, který dokončili etapu včera, museli už časně z rána (asi v 10) jít s malýma na bojůvky. Když jsme konečně po několika hodinách nasbírali plnej kbelík, tak jsme utíkali do tábora s myšlenkou, že už je oběd, ale **ještě** nebyl. 😞 Když už jsme se konečně dočkali oběda, bafnul na nás luxusní gulášek. Po náročném obědě si spoustu z nás schrupla. (Budiž svjetlo) Z nádherných a sladkých snů nás vyrušilo pronikavé zapískání s oznámením o nadcházejícím turistickém závodě. Po doběhnutí jsme se všichni shodli, že rozhodně **není** normální máčet smrady v bahně vid' Tomášku. Tak jsme si posbírali všechny saky paky, bahno a poslední síly a zdrhali na **boží** pískovnu. Když jsme se konečně odbahnili, odpotili, odpísčili a dokonce umyli. Doufali jsme, že se

snad zastavíme u Čechalů, vyšlo to HURÁÁÁ!!! Prosba pro Bohy prosíme abyste nás **příště** vzali k Čechalům dřív, abychom stihli zmrzlinu. Oběť zařídí Zvíře, prý uřízne roh Minotaurovi. Nabrali jsme sílu a vyrazili zpět do tábora. Si piš, že se zase hrála vybika, ping-pong, dokonce i ringo.

(haštag) na Homiho, večere byla nástup taky, a to je vše. Čusan

P.S.: Šíšo přečti zvýrazněná slova.

P.P.S.: Kája je malej malej velkej.

P.P.P.S.: Šíšo pjomiň, asi ti z náhrábne.

Dobrou noc vám přeji

Agina, Anča, Eliška, Týna, Jířa a Kubík

Den 11. – úterý 11. 7. 2023

Ranní vstávání bylo neobvyklé, ale příjemné, protože nás probudil Martin se svou foukačkou. Vzápětí nás vzbudil Tomáš se svou opravdu důkladnou rozcvičkou (ještě horší než včerejší). K snídani jsme měli ... byla dobrá. Po nástupu jeli naši šikovní kluci s odpadem (připravují se na jejich budoucí práci). Čekala nás hra, při které jsme museli jednotlivě vypsát všechny disciplíny Heraklových her a později i po týmech. Poté co nám po této hře mozky domozkovaly nás čekala další etapa. Museli jsme strefit 3 dílky mapy a podle toho dojít na místa, kde byly umístěny stavební materiály na stavbu chrámu, který jsme později měli vyrobit. Tahle epatyčka nám trvala celé dopoledne a některým i část odpoledne. Náš hlad utišily knedlíky se žahourem. Většina z nás se snažila zahnat vedro pod stromem a někteří trávili polední klid tím, že dodělávali své chrámy. Odpolední program byl převážně ve vodě. Hráli jsme si na Kerbera (tříhlavého psa) a museli jsme si vzájemně krást červené ocásky. Tato hra byla velmi zábavná, avšak pro pár jednotlivců také velmi nebezpečná. Po této opravdu kruté hře jsme vyrazili na zaslouženou pískovnu. Hráli jsme kohoutí zápasy a dělali různé vodní blbiny. Při cestě do tábora jsme se ještě stavili u našich sousedů u Čmucharů. V táboře nás čekal ohýnek a chutné buřtíky, u kterých jsme si vyprávěli vtipy. Ještě nás čekal mistr šifer a uzlů. Tento mistr šifer byl opravdu KREKLÍKÓZNÍ. Zahráli jsme si míčové hry a šli jsme spinkat.

P.S.: Martin H. – „Hhh...“

P.P.S.: Šíšo chtěli jsme ti popřát dobrou noc, ale už jsme měli zavřenou kroniku.

P.P.P.S.: Chtěli jsme vymyslet nějaký vtípózní vtíp, ale ta kronika byla už zavřená.

P.P.P.P.S.: Dobrou noc jsme už popřát nestihli, protože už byla ta kronika ale opravdu zavřená.

Týna, Eliška, Zvíře, Mňau, Anička, Nela, Jiřina a ten osmý

Den 12. – středa 12. 7. 2023

Vzbudili nás nečekaně brzy, kolem půlnoci, kdy nám oznámili, že nás čeká noční etapa. Rozdělili nás do nových týmů, ze kterých nám jednoho člena odvezli do říše zesnulých. Naším úkolem bylo

projít celé Hádesovo území a přivést zpět do světa živých. Všichni jsme se dokázali vrátit až na Pepu, který šel na Zajíneček. Sotva se Pepa vrátil a už se na nás hnala bouřka, kvůli které se rozbila konstrukce nad naší ultra novou, super nabušenou, brutálně vychytanou, luxusní polní kuchyňkou. Díky bouři se zrušily noční hlídky, což Anička udělalo velkou radost (Eliška závidí). Ráno jsme se všichni vzbudili až ve tři čtvrtě na devět ale i tak jsme byli úplně mrtví. K snídani byl chleba s taveňákem. Po nástupu, který se Rudovi na poprvé celkem povedl, jsme dodělávali chrámy a zaběhli jsme si opičí dráhu, kde bylo tradiční plížení v bahně a nově jsme jezdili na kole. Opičí dráhu nám přerušil oběd, ke kterému byly zastřelení ptáčci. O poledním klidu nám Kreklík rozdál bodíky a ohodnotily se chrámy, které vyhrála Nela. Od velkého vedra nás zachránila pískovna. Na pískovně jsme si zahráli pár her. Nejdříve jsme museli někoho z týmu zahrabat do písku. Potom jsme si museli zapamatovat co nejvíce čísel z čísla pí (π), které mohla vyhrát Týna s 51 čísly, ale v půlce na 2 zapomněla. Nakonec jsme si zaběhli vodní sprint a mohli jsme jít zpět do tábora. Celý večer jsme se poté věnovali míčovým hrám, které přerušil BUŘTĚGULÁŠ a pak jsme se vrátili zpět ke hrám. Vyčistili jsme si zoubky a šli jsme spinkat.

P.S.: Když jsme dorazili na pískovnu Aginu píchla včela, na kterou má alergii a museli jsme jí rychle sehnat prášek.

P.P.S.: Pepa přišel na kroniku.

P.P.P.S.: Eší je bohyně. ♡

P.P.P.P.S.: Ten buřtguláš byl brutálně buřtózni.

Dobrou noc přejí

Týna, Eliška, Anička, Jiřík, Síma, Zvíře, Pepča, Nela

Den 13. – čtvrtek 13. 7. 2023

Zdar závěrečko!!! Dnešní ráno odstartovala Verča svým tichým hlasem. Rozcvičku si vzali na starost Martin S. s Kubou (naši malí, velký kluci), kteří si asi úplně neuvědomovali denní program. Snídaně byla, poté jsme se rozdělili na nové týmy. Daněk, Decker a Břenek s sebou nesli na rameni Aginu (palici). Kreklík nás tenhle rok dost šetřil ½ závěrečky byla kolem tábora teepee → lesík nad tábořem → krmelec → dráty u soutoku → soutok → pomník. Na oběd byly výborné, libové kostky se zeleninou a bramborem. Po poledním klidu nás Eší volala po týmech do hangáru, kde nám dala šifru a kus papíru s rámečky do kterých jsme po cestě museli psát typické znaky starověkého Řecka. 2/2 začala tím, že Pepův tým se stavil na hodinku v hospodě. Šifry nás vedli přes hory, řeky → hangár → prasečák → dráty u Klikova → Bukové kopce → křížek na Klikově → Žabinec → tábor (na Bukových kopcích se většina z nás zasekla na šifře, kterou samozřejmě vymyslel Kreklík). Další z úkolů bylo posbírat co nejvíce borůvek. Tento úkol vyhrála Anička pouze o 2 gramy nad Zvířetem. Poté co skoro všichni (až na Pepu, který přišel o 2h později) přišli do tábora nastal večerní pizza piknik, který byl v šišatém kroužku kolem stožáru (hodně chutnal všem). A nastalo vyhlášení, které opět vyhrál Pepa

se Zvířetem. Po vyhlášení výsledků nám Eší sdělila, že se můžeme jít vykoupat, Símě a její smradlavé partě se nechtělo (voňavka překryje vše). Dnes proběhli pravé gumové míčové hry, a pak se šlo spinkat ♡.

P.S.: Schovávání pizzy bylo tak nenápadné jako HANGÁR U EŠUSU.

P.P.S.: Podle Neli je vešemi=všemi.

P.P.P.S.: Věděli jste, že tučňáci mají kolena?

Nelča, Týna, Jiřina, Síma smrdí, Eliška, Anička a Zvíře a Tučňák z XXXLutzu ♡

Den 14. – pátek 14. 7. 2023

Ráno nás vzbudil Hanz. Dnešní super rozstanovací rozcvičku vedly sestry Vojíkovíc. Bohužel to Hanzovi nestačilo, a proto nás vzal na ranní běh. Byli jsme proto velice nadšení, když nám bylo dovoleno vzít si snídani. Dostali jsme rohlíky s NUTELLOU, paštikou a marmeládou. Nestihli jsme ani dosnídat a už se pískal nástup kde nám bylo sděleno, že se rozdělíme do týmů na HRY BEZ PRANIC. To bylo ovšem to jediné, co jsme stihli udělat, než jsme se vrhli na stavění táboráku. Tato činnost nám zabrala celé dopoledne a zakončilo jí svolávací zapískání na luxusně, brutálně, ultra mega (delta) dobrý oběd, kterým byla suprčupr svíčková s knedlíkem, masíčkem, šlehačkou a brusinečkami. Po luxusním obědku, a ještě luxusnějším klidu poledním nás Šíša svolal na Zahájení jubilejních her bez pranic. Zahájení se nám trošičku, ale opravdu jen trošičku protáhlo, kvůli vlajkové četi (tři blondýny u stožáru). Po představení týmů a pokřiků, jsme mohli konečně začít hrát první hru. Martin si pro nás tentokrát připravil 14 her, které jsme ale všechny nestihli. Několik her jsme odehráli na sluníčku v tábořišti a poté jsme se přesunuli na pískovnu, kde už moc sluníčka nesvítilo (většina z nás dokonce i mrzla). Do tábořiště jsme se vrátili velmi pozdě, takže jsme stihli už jen jednu hru, po které nás čekalo už jen vyhlášení vítězů. Jelikož jsme byli v časovém skluzu, tak Šíša táborák odstartoval rychlostí Diova blesku. Předaly se všechny pochvaly, zazpívaly písně, a DOKONCE se stihlo přečíst pár dní z kroniky. Nakonec jsme se i zaplakali, malí šli spát a velcí ještě zůstali u ohně. Spánek bude nejspíš krátký, ale i tak přejeme dobrou noc.

P.S.: Eší už je konečně BOŽÍ! ♡

P.P.S.: Kráska a Zvíře nám budou moc chybět. ☹️

Eliška, Anička, Pepa, Nela, Otík, Jiřík, Síma a (skoro všichni u táboráku)

Den 15. – sobota 15. 7. 2023

Dnešní ráno není tak pěkné, protože se musíme rozloučit. Dostali jsme kombinovanou snídani v podobě chleba se vším. Odpískal se nástup, kde jsme si řekli kdo, co, kdy bude uklízet. Zazpívali jsme si, pobřečeli si, rozloučili se, pobřečeli si, zase si pobřečeli a s brekem odfrčeli. Za rok se na vás budeme všichni moc těšit. Za dalším rokem zdar!

Týna, Jiřík, Zvíře, Nela, Eliška, Síma a Lukáš